

blevet iværksat alt for sent. De bør være forberedt paa et langt tidligere Tidspunkt, saa at Kommunerne kan lægge deres Sager til Rette allerede i Begyndelsen af Efteraaret.

Maa jeg saa endnu blot fremsætte et Par Bemærkninger vedrørende Lovforslagets Afsnit V: om en ekstraordinær Kriseafgift paa Formuer. Som jeg begyndte med at sige, er Affattelsen af dette Afsnit enslydende med den Affattelse, Socialdemokratiet og det radikale Venstre enedes om sidste Efteraar, en Affattelse, der tager Sigte paa at ramme de store Formuer her i Landet, der har tjent paa Kronestigningen. Man erindrer, at vi fra vor Side stillede Forslag om, at denne Afgift skulde anvendes dels til at dække de Udgifter, som vilde fremkomme ved Praktiseringen af selve denne Lov, dels til at yde et Tilskud paa 18 Mill. Kr. til Kommunerne. Jeg tror, man kan sige, at Udviklingen indenfor Kommunerne i finansiel Henseende siden Efteraaret har givet os Ret i, at det ikke var for tidligt, om vi allerede i Efteraaret havde rustet os til at imødegaa den økonomiske Nødtilstand, som mange Kommuner er ved at komme ud i. Netop i denne Tid meldes der fra hele Landet om, hvordan man maa gennemføre Skatteforhøjelser i saa godt som alle Landets Kommuner, det vil sige, at de kommunale Skatteydere i næsten hele Landet maa være forberedt paa betydelige Skatteforhøjelser netop i det vanskeligste Krieseaar, hvor Indtægterne i særlig Grad svigter. Vi er vedblivende af den Opfattelse, at en saadan Støtte til Kommunerne vil vise sig nødvendig, men vi vil ved Behandlingen af Forslaget nu gerne tilføje, at vi vilde finde det berettiget, om en Del af denne Afgift kunde anvendes mere direkte til dem, som her i Landet er blevet Paripolitikens Ofre. Som det vil være det høje Ting bekendt, har det radikale Venstre her i Tinget forelagt Forslag, der tager Sigte paa at fremme en Kreditordning for det kriseramte Landbrug for derigennem at hindre, at mange af de dygtigste unge maa gaa fra deres Hjem, de, der er kommet i Besiddelse af deres Ejendomme i de sidste Højkonjunkturaar. Vi vilde finde det fuldt berettiget, om en Del af en saadan Afgift fra dem, der har tjent paa Kronestigningen, paa Paripolitikken, anvendtes til Gennemførelse af en saadan Ordning. En saadan Fremgangsmaade, hvor Bidrag fra dem, der har tjent paa Paripolitikken, anvendtes dels til Lettelse for de nødstedte Kommuner og dels

til at redde nogle af dem, der gennem Paripolitikken er blevet trælbundet af Prioriteterne, vilde være et Forsøg paa at gøre en lille Smule godt overfor dem, der maa betale Omkostningerne ved den Pengepolitik, Staten har ført.

Jeg vil gerne i denne Forbindelse minde om, at den nuværende Handelsminister som Ordfører for sit Parti sidste Efteraar under denne Sags Behandling udtalte, at indenfor Venstre havde den Tanke ikke ringe Sympati at tage en Afgift af de Formuer, der havde haft Fordel ved Kronestigningen, for dermed at hjælpe dem, den havde ramt. Jeg vil gerne spørge den højtærede Handelsminister i Dag, om denne Sympati stadig er til Stede, for er den det, forekommer det mig, at Tiden er inde for Regeringen til at omsætte denne Sympati i Handling. Jeg siger dette til den højtærede Handelsminister ogsaa ud fra den Tankegang, at det i Virkeligheden tillige er Prøven paa Alvoren i Ministeriets og Venstrepartiets Krav om, at Parikronen skal respekteres. Kræves denne Respekt kun af dem, der har lidet at staa imod med, men ikke af dem, som Paripolitikken har givet Formuer, da har man efter min Opfattelse Lov til at sige, at Regeringens Politik føres under en Maske, der er falsk, og da er dens Nedsæringspolitik ikke Udtryk for andet end en ensidig Klassepolitik. Skulde man ud fra den Sympati, som altsaa tidligere har været til Stede, og som jeg haaber stadig er til Stede i Venstrepartiet, ønske at gennemføre en saadan Afgift under en eller anden Form, er det klart, at vi fra vor Side er rede til at forhandle derom.

Ud fra disse Betragtninger skal jeg tilsige mit Partis Villighed til Deltagelse i den videre Behandling af Lovforslaget.

Holdgaard: Da vi i forrige Rigsdagssamling behandlede dette Spørgsmaal, havde jeg Lejlighed til at fremsætte nogle faa Bemærkninger vedrørende det Afsnit, som vedrører Landbruget, og jeg tillader mig at henvisse til disse Bemærkninger.

Naar jeg har forlangt Ordet nu, er det, fordi det er mig meget magtpaaliggende at faa dette Afsnit gennemført. Derfor kan jeg kun understrege de Bemærkninger, mit Partis Ordfører har fremsat om det uheldige i den Form, man har givet Lovforslaget. Jeg tror, det er et Fejlgreb, at Forslagsstillerne nu ligesom før har sammenkoblet alle de forskellige Spørgsmaal, og særlig er det et Fejlgreb, hvis man nu ligesom den Gang paa en vis Maade op-